

ler den kan gives som nogle øremærkede bidrag til nogle ganske bestemte formål. Sådan er ordningen nu, som det er beskrevet i forslaget, med støtte til lønninger til folkekirkens præster m.v.

Det, Kristeligt Folkeparti så lægger op til, er øremærkede bidrag, men til nogle andre formål. Det har jeg egentlig lidt svært ved at se den højere visdom i bortset fra den problemstilling, som er nævnt i bemærkningerne til forslaget, altså et vist ubehag ved, at nogle har kritiseret, at det er til lønninger, støtten går. Men det er altså en kritik, som vi ikke deler i Det Konservative Folkeparti, og som vi ikke føler os ramt af.

Noget andet er så, om man skulle overveje i stedet at give en pose penge til det kirkelige arbejde. Det vil jeg ikke i dag forholde mig til om er en god idé, eller om det ikke er en god idé, men jeg kan forstå, at regeringen gennem et udvalgsarbejde vil fremsætte et beslutningsforslag, så vi kan tage stilling til det her i Folketinget, og det vil vi så naturligvis til den tid gøre på det grundlag, som vi så har, når tiden er inde.

Jeg er ked af at skulle være uvenlig over for Kristeligt Folkeparti, som jeg normalt har et ganske glimrende forhold til, men i denne konkrete sag kan jeg ikke støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti.

Kl. 15.35

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne starte med at takke Kristeligt Folkeparti for at fremsætte forslaget, som forhåbentlig vil lede frem til en større adskillelse af kirke og stat.

I Enhedslisten er vi heller ikke blevet omvendt, siden forslaget blev fremsat sidst, selv om der nok er visse præster i dette Ting, der ville synes, at det var på sin plads. Enhedslisten har tværtimod i årevis arbejdet netop for at få kirke og stat adskilt. I et demokratisk samfund bør kirke og stat selvfølgelig være adskilte institutioner. Verdslige opgør bør ligge i verdsligt regi, og religiøse i religiøst regi.

I Danmark er religionsfriheden sikret i grundloven, og i grundloven er det sikret, at ingen skal betale til gudsdyrkelse, der ikke er hans eller hendes egen. Ikke desto mindre gives den danske folkekirke en række privilegier, og ikke desto mindre yder staten støtte til bl.a. præsterne.

En følge af den særdeles hysteriske indvandrerdebat i Danmark er, at det hyppigere og hyppigere er blevet nævnt, at Danmark er et kristent land. Det er et stående mantra i debatten, der synes at have kristen genoprustning som modtrækket mod konkurrencen fra andre religioner.

I Enhedslisten ønsker vi ikke at blive gjort til en part i den strid mellem forskellige religiøse retninger, og vi mener ikke, at svaret på vor tids udfordringer består i at styrke den ene, den anden eller den tredje religion. Tværtimod understreger de religiøse slagsmål behovet for at føre en verdsliggørelse af det danske samfund til bunds.

Demokratiet blev etableret bl.a. ved at trække kirkens dominans tilbage, og en konsolidering og en uddybelse af demokratiet forudsætter, at man fører processen videre og konsekvent adskiller kirke og stat.

Samfundet bør bekende sig til både religionsfrihed og religionslighed, herunder selvfølgelig retten til såvel at være religiøs som ikke at være religiøs.

Samfundet og staten bør understrege, at religion er en privatsag, og at en sammenblanding af kirke og statsmagt er utilstedelig. En sådan sammenblanding ser vi i dag i en række lande, og heriblandt beklageligvis Danmark.

Skal man med nogen som helst vægt og med nogen som helst troværdighed bekæmpe krav fra eksempelvis islamistiske fundamentalister om en islamisk stat, synes jeg, at det er nødvendigt at gøre op med kristne elementer i den danske stat og dermed folkekirkens særstatus og på den måde klart markere, at religion og politik er to vidt forskellige ting, og de bør til enhver tid holdes adskilt.

Folkekirkens særstatus har altid repræsenteret en diskrimination af mennesker, som har en anden tro end den evangelisk-lutherske.

I takt med, at andre trosretninger vinder større indpas, bliver denne diskrimination stadig mere åbenlys, og stadig flere mennesker bliver diskrimineret. Også derfor mener vi, at det er på høje tid at få sammenblandingen af staten med bestemte trossamfund bragt til ophør.

I Enhedslisten mener vi, at folkekirken må opkræve kontingenter på linje med alle andre foreninger i Danmark. Staten skal altså ikke stå for at opkræve kirkeskatter, og kirken skal så også kunne indhente offentlige tilskud på lige fod med alle andre foreninger. Staten bør desuden udelukkende yde støtte til bevarelse af kir-